

Kamp verleer je nooit !

We hebben er een heel jaar + 2 lange dagen op moeten wachten maar vandaag is kamp 2020 dan echt gestart.

Spannend was het zeker, maar met de toestemming van Mark, Hugo en Jaap mochten we vandaag weer ouderwets, traditioneel en vertrouwd op kamp. Tradities vinden wij zeer belangrijk maar de traditie van de busreis hebben we dit jaar laten varen.

Voor 1 keer mochten alle ouders zelf een bezoekje aan de kamplocatie brengen en dan ook meteen onze kampkinderen brengen.

Vanaf 10 uur was er een stroom aan auto's die de kamprotonde op de meest bizarre manieren hebben getrotseerd.

Spookrijden, achteruit insteken, langdurig stilstaan met een bakkie koffie en midden op de perfect uitgelijnde rotonde de bergen met koffers en tassen opstapelen. Van alles hebben we meegemaakt.

De spoedcursus 'aspirant verkeersregelaar' die Simon nog snel gevolgd heeft kon chaos niet voorkomen, ondanks de flitsende moves die hij maakte.

Was leuk om de ouders een klein inkijkje te geven op het kampterrein zodat ze een vleugje van het ultieme kampgevoel konden ervaren.

De kampkinderen waren tot half twaalf nog wat onwennig, want het blijft toch vreemd als ouders je nog een beetje in de gaten blijven houden, maar nadat de laatste ouders het kampeerterrein hadden verlaten gingen de kids los. Binnen een paar minuten bleek maar weer dat je kamp nooit verleerd en dat het een onderdeel wordt van je DNA.

Alle geheime en ongeschreven kampregels werden volledig automatisch opgevolgd. Een paar voorbeelden.

- Schone bekers staan op hun kop en vieze bekers staan recht op. Logisch toch?
- Kaas en worst staat wel op tafel maar is meer voor de vorm. Chocopasta, hagelslag en pindakaas smaakt op kamp stukken beter dan thuis.
- Vragen naar wat we eten is op de eerste kampdag niet nodig. We eten dan altijd Chicken Tonight (Die Curry is toch die gele, die naar kerrie smaakt?).
- Slaapzaalindelingen zijn nooit in 1 keer goed en dan gaat de leiding maar ergens anders slapen.
- Eerste avond op kamp doen we gewoon Douanespel en Zaklantaarnspel. Punt uit. Einde discussie.

Corona blijft wel een lastig dingetje op kamp. Gekke regeltjes en kleine aanpassinkjes.

Ons eetlied mogen we niet zingen, dus fluisteren we die, en door het hele kampgebouw vind je overal schoonmaakdoekjes. We lijken allemaal wel aan de smetvrees.

Maar 1 aanpassing is wel heel rigoureuus

We zijn dit jaar in het bezit van een volautomatische Drive-Thru handenwasstraat. Een ingenieus systeem waar 7 kampkinderen tegelijk de handjes kunnen schrobben. Vooraan aansluiten in de rij, kloddertje zeep er op en dan de handen door de wasstraat. We hebben nog nooit zo snel aan tafel gezeten. Blijft toch handig om handige Ed mee te hebben op kamp.

De eerste nacht is voor de kinderen inmiddels begonnen. Maar het lijkt er op dat er toch weer een aantal niet het idee hadden dat de dag al voorbij was, en er dus nog een stukje kampdag aan vast willen plakken. We gaan zo de duisternis in om ze te zoeken. Zal niet heel ingewikkeld zijn. Gewoon goed luister naar gegiechel en gegil (ook een traditie).

Groetjes

Lonneke, Tom, Simon, Sonja, Henk, Annick, Koen, Jeffrey, Vogel, Danielle, Ed, Nynke en Ruben en Sarah die ons op afstand ondersteunen en door de moeilijke periode heen praten.

PS. De afwas is inmiddels gedaan (na een klein spoedcursusje aan een paar B-dames).

